

som Thronarving, for derigjennem at uddanne sig til sit fremtidige Hverv. Det er derfor, at det har forekommet mig, at Thronfølgerens Stilling er anderledes end de øvrige Prindsers af det kongelige Huus, og det er derfor, jeg troer, at ogsaa den aarlige Indtægt, som tillægges ham, er af en anden Bessaffenhed. Jeg skulde derfor troe, at det vilde være muligt, dersom iøvrigt disse Betragtninger ere rigtige, at man gjennem en Forandring, en Middelvei, kunde komme til et Forslag, hvorom alle de forskjellige Meninger, der ere fremkomne i Rigsdagen, kunde forenes, og det er det, jeg vilde ansee for det Ønskelige og Bessæfende. Dette vil jo naturligtvis meget beroe paa, hvilken Anskuelse Ministeriet har i saa Henseende. Forsaavidt den Tanke, som jeg her har fremsat, skulde finde Indgang, troer jeg, det maatte skee paa den Maade, at der nedfattes et Udvalg her i Thinget, som da kunde tage Spørgsmaalet nærmere under Overveielse og søge at finde en saadan Redaction, som de forskjellige Meninger kunde blive enige om. I det, som jeg her har fremsat, ligger, at den aarlige Indtægt vilde komme til at træde istedetfor Alt, hvad der hedder Gage, og at altsaa, forsaauidt Thronfølgeren havde en Function eller et Embede, Gagen vilde blive ledig og følgelig staae til Ministeriets Disposition. Jeg skulde derfor især anmode den meget ærede Finansminister om at yttre sig om, hvorvidt denne Udvei kunde antages som uskkelig eller passende for Ministeriet.

Finansministeren: Det er meget vanskeligt for mig, at yttre mig over en Udvei, som den ærede Rigsdagsmand endnu ikke selv har foreslaaet formuleret paa nogen anden Maade end ved de af ham betegnede Udtryk, nemlig at kalde det, der for mig alene er Spørgsmaal om, „Civilliste“, og altsaa votere en Civilliste istedetfor en Apanage. Hvis hans Tanke fremdeles skulde gaae i den Retning, som jeg maa antage, at den efter hans Uttringer er gaaet idag, skal jeg gjerne indrømme, at det i og for sig er vilkaarligt, naar man kalder den sædvanlige Dotation for Monarken „Civilliste“ og Dotationerne til det kongelige Huses Medlemmer derimod „Apanager“, og at det maaskee gjerne kunde være

rigtigt ogsaa at kalde disse sidste „Civillister“. Saauidt mig bekendt er det imidlertid Skik og Brug i andre Lande at anvende disse forskjellige Udtryk; men det er derhos ligesom hjemlet ved vor Grundlov, at der er en bestemt Distinction mellem „Civilliste“ og „Apanage“; den hjemler ikke, at den nærmeste Thronfølger faaer Civilliste, men derimod Apanage. Hertil kommer, at man her end ikke har med den nærmeste Thronfølger at gjøre, men med en eventuel Thronfølger, og det vilde dog være synderligt, naar der er en Prinds, som staaer nærmest Thronen, og er den sikkre Thronfølger, og en Anden, som ikke er virkelig Thronfølger, men kun eventuelt for det Tilfælde, at den kongelige Mandstamme uddøer, om man saa doterede den, som staaer fjernere fra Thronen, med et Beløb under Navn af Civilliste, medens Hun er doteret med et Beløb, der kaldes Apanage. Men selv om man vilde kalde Beløbet Civilliste, kan jeg dog slet ikke indsee, hvorledes man derved kunde komme ud over Vanskelighederne; thi det ligger jo ingenlunde saa bestemt i Ordet Civilliste, at dermed ikke kan cumuleres Gage, at man, naar vedkommende høie Person tilstaaes en Civilliste, deraf da kan slutte, at han derved eo ipso skal ophøre at nyde Gage ved Siden af. Jeg kan altsaa ikke indsee, at der er aabnet nogen Udvei ved de Uttringer, den ærede Rigsdagsmand har fremsat for at vise, at der i denne Sag skulde kunne tænkes nogen Mellemvei; jeg kan ikke tænke mig Andet, end at der maa vælges mellem de forskjellige foreliggende Forslag. Forsaavidt der virkelig skulde kunne tænkes nogen anden Udvei, er det mig umuligt at svare videre dertil idag, da den ærede Rigsdagsmand kun har gjort Antydninger derom, som jeg nu har besvaret, og i disse Antydninger kan jeg virkelig ikke vine nogen Udvei.

Besvarelse: Jeg skulde dog tillade mig at bemærke, at jeg ved de Ord, jeg før fremsatte, allerede har erklæret, at Ordet Apanage er det, som er hjemlet i Grundloven. Forsaavidt jeg brugte Ordet Civilliste, var det kun for nærmere eller rigtigere, som jeg antog, at betegne den Forestilling, som laa til Grund hos mig, idet jeg troede, at den nærmere kunde udtrykkes ved Ordet Civilliste. Det har ikke været